

SRETNI LAZZARO

Drama 125“, Italija

Redatelj: ALICE ROHRWACHER

Gl. uloga: ADRIANO TARDIOLO

Suvremena bajka za odrasle o dobru i zlu

Alisa (Rohrwasher) u zemlji čudesa

I u ovom A. Rohrwacherovom filmu osjeća se snažan utjecaj velikana talijanske kinematografije ; od izbora glumaca- naturščika, grotesknosti likova i situacija, toplog humora, miješanja realizama i magije, simbolike, alegorije.

U vremenu nakon velike poplave, stanovnici izoliranog planinskog sela, na zemljištu okrutne Markize (vještica?), postaju njeni nadničari. Proizvode duhan i ostale poljoprivredne kulture a njen namjesnik sve uzima te oni u neimaštini žive u robovskom odnosu. Simbol neuništive dobrote, Lazzaro, mladić bez obitelji, biva izrabljivan i ismijavan od suseljana(Pepeljuga?). Markizin sin(princ?), razmaženi tinejdžer, model svega što Lazzaro nije, osvaja Lazzarevu naklonost i uvlači ga u savezništvo u svojoj lažnoj otmici. Lazzaro pada sa litice a seljane pri potrazi za „otetim“ sinom oslobađa policija i odvozi u grad. . U ovoj suvremenoj bajci u nekoliko scena se kao lajtmotiv pojavljuje ili naslućuje vuk, onomatopejom doziva- egzistirajući kao simbol ugroženosti prirode.

Ovo je film kontrasta, seoske razigrane atmosfere i urbanog sivila, kontrasta boja, glazbe-od gajdi do klasika, dobrih i zlih ljudi, gotovo dva filma u jednom. U prvom dijelu- seoska idila unatoč sužanjskom odnosu, večernja druženja uz seoske poskočice, galerija neobičnih, vedrih ruralnih likova, plodna priroda u skladu s nadničarima. I sretni Lazzaro - svima, uvijek na usluzi. Poput svojeg imenjaka iz Novog zavjeta čudom oživljava nakon nesretnog pada i kreće u grad u potragu za svojim alter egom , Markizininim sinom. Slijedi bajkovito, alegorijsko preskakanje u vremenu- Lazzaro i dalje mlad zatiče u gradu dvadesetak godina starije sumještane. Spašeni su od sužanjstva ali zarobljeni u urbanoj

bijedi. Sve je u suprotnosti pastoralu koju su napustili. Glazbeno, tamnim spektrom boja, atmosferom.

Dobro i zlo bajkovito putuju kroz vrijeme. Lazzaro, poslanik Prirode, prehranjuje došljake samoniklim biljem kojima su okruženi. Neiskvareno naivan ne odustaje od potrage za Markizininim sinom, predstavnikom dekadentne visoke klase u rasulu. Nalazi ga ostarjelog i uništenog bankovnim dugovima.

Zadnja Lazzarova akcija dobrote završava tragično u banci, simbolu civilizacijske nemani no njegov pogled i na smrti se ne gasi. Jer u bajkama dobro uvijek pobjeđuje. Uz šum vjetra, u filmu često korišten zvuk, vuk, zaštitnik nepokorene prirode, vraća se divljini...

Ova suvremena bajka o dualizmu dobra i zla, unatoč tome što su neki dijelovi priče nečitki, ostavlja nas poput djeteta u alegorijama, simbolima i poetici - zadivljenima i zamišljenima...

Ljupka Avramović-Stojkov

travanj 2019.